

Arrest

nr. 349 777 van 3 juli 2026
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 5 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 april 2025.

Gelet op artikel 51/4, oud van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 december 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. ALLYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, *loco* advocaat J. HARDY. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 18 september 2024 België binnen en dient op 20 september 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, worden het dossier van verzoekster op 10 januari 2025 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS).

1.3. Op 13 maart 2025 wordt verzoekster gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. Op 4 april 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing betreft de thans bestreden beslissing, en luidt als volgt:

“(...)

A. Feitenrelaas

U, H. F. M. Q., werd op 12 juli 1987 geboren in San Salvador, El Salvador. U hebt de Salvadoraanse nationaliteit. U woonde de laatste 16 à 17 jaar in de wijk ‘Lotificacion Plan Del Pito’, in de gemeente Mejicanos, samen met uw echtgenoot M. en twee kinderen, Anderson (geboren in 2009) en Marjorie (geboren in 2011). Zij wonen daar nu nog steeds.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming voert u de volgende feiten aan:

U hebt problemen met uw schoonbroer C., de broer van uw echtgenoot M.. C. is sinds zijn pubertijd verslaafd aan drugs en alcohol. In 2020 wou C. uw schoonouders slaan. Uw echtgenoot is toen tussengekomen. Sindsdien valt C. uw echtgenoot lastig. Hij daagde hem steeds uit zodat uw echtgenoot hem zou slaan en er een gevecht zou uitbreken.

Eind februari 2022 begon uw eigen probleem met C., hij probeerde in deze periode toe te treden tot de bende MS13. U was aan het werken en uw kinderen belden u op dat C. in jullie huis jullie hond Rocky had geslagen met de helm van zijn moto. Toen u thuiskwam en hem confronteerde, begon hij u uit te maken. U hebt hem toen geslagen in zijn gezicht. Zo’n twee à drie uur later, gaf C. u zijn telefoon. Hij hing aan de lijn met een man die zich identificeerde als bendelid. Hij vroeg waarom u geen respect had getoond voor C.. Hij zei dat u uw excuses moest aanbieden aan C.. Drie dagen later kwam er een oudere man naar uw huis samen met C.. Ook deze identificeerde zich als bendelid en zei dat u uw excuses moest aanbieden aan C.. U ging uiteindelijk op uw knieën en vroeg C. om vergiffenis. Ze zeiden dat ze het daarbij zouden laten.

C. bleef u echter bedreigen. Elke keer als hij dronken was en u zag, bedreigde hij u met hetzelfde, dat hij die klappen niet vergeten was en het u nog betaald zou zetten.

Op 15 mei 2024, kwam u tussen toen C. uw minderjarige schoonbroer Lester aan het bedreigen was. C. heeft u toen geslagen. U bent toen klacht gaan neerleggen. Sindsdien bedreigt C. u en uw echtgenoot met de dood.

U hebt een zus, J. (CG 20/12643/Z; OV 8.998.694), die al drie à vier jaar in België woont met haar gezin. Zij diende hier op 26 juli 2022 een tweede verzoek om internationale bescherming in, op 16 september 2022 werd dit verzoek door het Commissariaat-generaal niet-ontvankelijk verklaard. Ze verblijft naar u meent legaal in België, doch welk haar verblijfsstatuut is, dat weet u niet. Op 17 september 2024 vertrok u samen met haar uit El Salvador, zij was immers op dat moment ook in het land. Op 18 september 2024 kwam u, via Madrid, in België aan. Op 18 september 2024 vroeg u internationale bescherming aan in België.

U vreest dat u bij terugkeer naar El Salvador vermoord zou worden door C..

Ter staving van uw verzoek legt u de volgende documenten voor: uw internationaal paspoort, uw Salvadoraanse identiteitskaart, uw geboorteakte, de geboorteaktes van uw echtgenoot M. en uw twee kinderen, uw huwelijksdocumenten en drie vliegtuigtickets van Spanje naar België van u, uw zus en haar twee kinderen. Ook maakt u over: een bewijs dat u aanwezig was in de rechtbank op 2 september 2024, de uitspraak van de rechtbank van 3 september 2024, een bemiddelingsakte tussen C. en uw echtgenoot M. van 19 januari 2023, een inschrijvingsbewijs van C. in een rehabilitatiecentrum van 30 oktober 2024, een schorsingsbesluit van 25 oktober 2024 betreffende de procedure gevoerd door uw schoonvader tegen C. en een bewijs van aanvraag van de rechterlijke stukken m.b.t. C. van 7 februari 2025. Ook maakt u een USB-stick over met daarop videofragmenten van C..

Op 5 februari 2025 stuurde uw advocaat een correctie door in de ‘vragenlijst CGVS’, ingevuld door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 8 januari 2025. Op 27 maart 2025 maakte uw advocaat ook een aantal correcties over naar aanleiding van het opvragen van de notities van het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratief dossier, wordt vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent uw persoonlijke vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw verzoek om internationale bescherming alleen baseert op problemen die u had met uw schoonbroer C. (NPO, p. 14). De door u ingeroepen problemen zijn echter van louter gemeenrechtelijke aard en hebben als zodanig geen betrekking op de criteria van het Verdrag van Genève. Om de vluchtelingenstatus toegekend te krijgen overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, dient een verzoeker immers aan te tonen te worden vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bepaalde gronden, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. De door u aangehaalde asielmotieven, meer bepaald de gemeenrechtelijke problemen met uw verslaafde schoonbroer C., houden op zich geen verband met één van de voormelde criteria. Ook blijkt nergens uit dat u om één dezer redenen wordt uitgesloten van bescherming door de autoriteiten van uw land van herkomst.

Daarenboven dient te worden vastgesteld dat u niet aantoonde dat u bij een terugkeer naar Colombia een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming art. 48/4 a en b van de Vreemdelingenwet dient te koesteren. Er zijn immers geen indicaties die het vermoeden wekken dat u een werkelijk gevaar liep en zou lopen indien u zou moeten terugkeren naar El Salvador.

- De problemen die u aanhaalt zijn gespreid over een lange periode. U verklaart dat u al sinds eind februari 2022 problemen hebt met C. (NPO, p. 12 en 14). Sindsdien werd u constant lastiggevallen door hem (NPO, p. 13 en 16). Hij dreigde ermee dat hij u zou slaan (NPO, p. 14). Desondanks zette u uw leven gewoon voort. In februari 2024 reisde u zelfs met uw zus en haar familie naar Portugal, om na één week vakantie terug te keren naar El Salvador (NPO, p. 5, 6 en 10 en Administratief dossier – Groene map, stuk 1). Dit doet uitschijnen dat u in die tijd geen reële angst had dat er u effectief iets ging overkomen. Bovendien bleef het lange tijd bij verbale bedreigingen (NPO, p. 17), ondanks het feit dat jullie elkaar als overburen en als familie regelmatig zagen. Pas meer dan twee jaar later, op 15 mei 2024, sloeg hij u effectief (NPO, p. 13 en 18). Het feit dat hij zo lang wachtte om actie te ondernemen, maakt het moeilijk te geloven dat hij effectief de bedoeling had om u te raken.

- U verklaart dat C. sinds 15 mei 2024, na deze klap, ermee dreigde om u en uw echtgenoot te doden (NPO, p. 13 en 14). Hij zei dit tegen uw dochter (NPO, p. 13). Na deze klap, is er echter niets meer gebeurd (NPO, p. 18). U besloot om dezelfde dag nog klacht neer te leggen bij de politie, maar trok deze op 2 september 2024 weer in. In het intrekingsbesluit staat te lezen dat er na het incident op 15 september 2024 niets meer gebeurde (Administratief dossier – Groene map, stuk 6 + vertaling toegevoegd aan uw dossier). U bevestigt dit ook tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS. C. heeft na 15 mei 2024 noch u, noch uw echtgenoot nog lastiggevallen. U ontliet hem immers steeds (NPO, p. 19 en 20). Het feit dat u na deze escalatie nog vier maanden in El Salvador bleef zonder verdere problemen en dat u erin slaagde om C. telkens te vermijden, staat in sterk contrast met het beeld dat u schetst dat hij het voornemen had om u werkelijk iets aan te doen. Hier moet nog worden aangestipt dat sinds u in België woont, u niets meer gehoord hebt van C.. Hij heeft geen contact opgenomen met u (NPO, p. 20). Het lijkt dus dat hij weinig wrok koestert ten aanzien van u.

- Verder is het opmerkelijk dat u de situatie reeds op 15 mei 2024 als dermate ernstig inschatte dat u de beslissing nam om het land te verlaten (NPO, p. 9), maar dat u nog zo'n vier maanden de tijd nam vooraleer u effectief vertrok. Het feit dat u zo lang wachtte om effectief te vertrekken, relativeert des te meer de door u opgeworpen vrees. U verklaart dat uw zus J., die in België woont, op die dag van El Salvador naar België vloog (NPO, p. 9). Zij werd op 15 mei 2024 echter ook bedreigd door C. en diende samen met u een klacht in (NPO, p. 9 en 15 en Administratief dossier – Groene map, stuk 6). Zij besloot haar vakantie in El Salvador gewoon verder te zetten en bleef er ook nog tot 17 september 2024 (NPO, p. 9 en Administratief dossier – Groene map, stuk 8), hoewel zij in België woont, hier een verblijfsstatuut heeft (NPO, p. 8) en dus gemakkelijk eerder had kunnen teruggaan. Haar echtgenoot vertrok immers ook al vroeger naar België omdat hij moest beginnen werken (NPO, p. 11). Als uw leven effectief in gevaar zou zijn, had u evengoed ook vroeger kunnen vertrekken.

- Bovendien bent u niet de enige die problemen heeft met C.. Ook andere familieleden lijden onder zijn gedrag (NPO, p. 11). U verklaart dat uw echtgenoot M. al sinds 2020 problemen heeft met C. (NPO, p. 12 en 14). Hij heeft meerdere fysieke aanvaringen gehad met hem (NPO, p. 13, 18). Uw echtgenoot heeft ook al twee keer klacht neergelegd, in december 2023 en samen met u op 15 mei 2024 (Administratief dossier – Groene map, stukken 6 en 7). Hij bevindt zich nog steeds in El Salvador, in hetzelfde huis, samen met jullie twee kinderen Anderson en Marjorie (NPO, p. 4 en 7). U verklaart dat het goed gaat met hen. Uw echtgenoot

is nog steeds aan het werk. Uw kinderen gaan naar school en zijn daarnaast actief als atleten in het gewichtheffen (NPO, p. 7). Uw echtgenoot heeft sinds uw vertrek geen problemen meer gehad met C., hoewel C. minstens tot 18 februari 2025 nog bij uw schoonouders aan de overkant woonde. Ook uw kinderen hebben geen problemen meer gehad (NPO, p. 20 en 21). Het is vreemd dat als u El Salvador bent moeten ontvluchten uit vrees voor uw schoonbroer, uw inwonende gezinsleden zonder problemen in hetzelfde huis kunnen blijven wonen. Hetzelfde geldt voor andere familieleden. Ook uw schoonouders en jongere schoonbroer Lester hebben al langer problemen met C.. Ook zij hebben al klacht neergelegd tegen hem (NPO, p. 11, 17, 20 en Administratief dossier – Groene map, stuk 11). Hoewel zij wel nog een incident hebben meegemaakt met C. op 14 februari 2025 (NPO, p. 11, 15-16, 20-21 en Administratief dossier – Groene map, stuk 13), wonen ook zij nog steeds in El Salvador in hetzelfde huis. C. heeft zelfs minstens tot 18 februari 2025 nog bij hen ingewoond (NPO, p. 20). Het is vreemd dat u als enige familielid nood zou hebben aan internationale bescherming.

Tot slot, vooraleer internationale bescherming kan worden ingeroepen, moeten eerst alle nationale beschermingsmiddelen op redelijke wijze zijn uitgeput. Uit uw verklaringen blijkt nergens dat u geen toegang zou hebben gehad tot uw eigen autoriteiten om u te beschermen tegen C.. C. staat al bekend bij de politie. Hij heeft niet alleen problemen met de familie, maar ook andere mensen hebben aanklacht ingediend tegen hem (NPO, p. 15). Uw echtgenoot M. en schoonbroer Lester dienden in december 2023 reeds klacht in tegen hem. Er werd toen een verzoeningszitting georganiseerd in de rechtbank (Administratief dossier – Groene map, stuk 7). Op 15 mei 2024 dienden u, uw echtgenoot en uw zus J. opnieuw een klacht in (Administratief dossier – Groene map, stuk 6). Er werden twee zittingen gehouden. Er werd tijdens de eerste zitting bescherming verleend in de vorm van een formeel contactverbod. Ook kreeg C. het bevel om geen alcohol meer te drinken en geen drugs meer te gebruiken. U verklaart dat hij zich hier echter niet aan hield (NPO, p. 13 en 19). Als de opgelegde maatregelen niet werden opgevolgd door C., is het aan u om de ordediensten hiervan op de hoogte te brengen zodat zij verder kunnen optreden. Bovendien besloot u zelf om drie maanden later, tijdens de tweede zitting, uw klacht in te trekken, omdat u de kans klein achtte dat u iets ging bereiken. Daarbij had u uw reis naar België al geregeld en kwam u tot de vaststelling dat u het land niet kon verlaten zolang de aanklacht op actief stond. Ook uw echtgenoot M., die wel in El Salvador bleef, besloot zijn klacht in te trekken omdat hij niet als enige een actieve klacht wou hebben (NPO, p. 10 en 18-19). Als u en uw familieleden zelf besluiten de klachten in te trekken, kan moeilijk verwacht worden dat de Salvadoraanse ordediensten verder optreden. De zaak wordt bovendien nog steeds opgevolgd door de politie. Op 14 februari 2025 werd C. opnieuw aangehouden door de politie (NPO, p. 20 en Administratief dossier – Groene map, stuk 13). Gezien de vele acties van de Salvadoraanse overheid in uw relaas, wijst niets erop dat u zich niet tot hen zou kunnen wenden in geval van een terugkeer naar Salvador, zeker als het tot zwaardere agressie zou komen.

Voor de volledigheid, wordt nog even ingegaan op uw bewering dat C. in februari 2022 bezig was met zijn intrede bij de bende MS13 en dat u indertijd bedreigd werd door een oudere man van deze bende. C. is er uiteindelijk niet in geslaagd om zich bij de bende te voegen (NPO, p. 16). Bovendien werd kort nadien de noodtoestand uitgeroepen. U hebt die oudere man nadien nooit meer gezien (NPO, p. 15), noch hebt u achteraf nog iets van de MS13 gehoord (NPO, p. 16). U verklaart dat alle bendeleden uit de wijk werden meegenomen door de politie omwille van het uitzonderingsregime (NPO, p. 4). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u vandaag de dag nog een vrees heeft voor de bende MS13.

De documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande beslissing niet ombuigen. Uw internationaal paspoort, uw Salvadoraanse identiteitskaart, uw geboorteakte, de geboorteaktes van uw echtgenoot M. en uw twee kinderen en uw huwelijksdocumenten tonen louter uw identiteit en herkomst aan, hetgeen niet betwist wordt in deze beslissing. De drie vliegtuigtickets van Spanje naar België van u, uw zus en haar twee kinderen bevestigen alleen jullie reisweg naar België. De andere documenten (een bewijs dat u aanwezig was in de rechtbank op 2 september 2024, de uitspraak van de rechtbank van 3 september 2024, een bemiddelingsakte tussen C. en uw echtgenoot M. van 19 januari 2023, een inschrijvingsbewijs van C. in een rehabilitatiecentrum van 30 oktober 2024, een schorsingsbesluit van 25 oktober 2024 betreffende de procedure gevoerd door uw schoonvader tegen C., een bewijs van aanvraag van de rechterlijke stukken m.b.t. C. van 7 februari 2025 en een USB-stick met daarop videofragmenten van C.) bevestigen het door u geschetste profiel van C. en enkele beweerde handelingen, dewelke ook niet in twijfel worden getrokken door het CGVS. Deze stukken tonen echter niet aan dat u nood hebt aan internationale bescherming.

Ook de door u aangebrachte correcties in de 'vragenlijst CGVS' en in de notities van het persoonlijk onderhoud wijzigen inhoudelijk niets aan bovenstaande appreciatie.

Wat betreft de algemene veiligheidssituatie in El Salvador dient verwezen te worden naar onderstaande: Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door

zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 21 december 2023 (beschikbaar op coi_focus_salvador._situation_securitaire_depuis_letat_durgence_20231221_2.pdf (cgvs.be) of CGVS), en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat El Salvador een geschiedenis kent van wijdverspreid geweld, gepleegd door zowel de aanwezige bendes als de Salvadoraanse autoriteiten, die weliswaar steeds doelgericht en individueel van aard is geweest, en dit nog steeds is op heden. Zo stelde UNHCR in maart 2016 dat "most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons" en "In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise." (UNHCR Guidelines, p. 44-45).

Na een breuk in de akkoorden tussen de bendes en de regering heeft de Salvadoraanse overheid op 27 maart 2022 de noodtoestand ingesteld. Hoewel de noodtoestand de fundamenteën van de rechtsstaat aantast en de bendes evenmin volledig weggevaagd zijn, heeft deze situatie er evenwel toe geleid dat de bendes op heden niet meer op dezelfde manier bestaan zoals El Salvador ze al decennia lang kende. Hun territoriale aanwezigheid en controle, hun hoofdzakelijke bron van inkomsten – afpersing – en hun interne structuur werden sterk ondermijnd met een positief effect op de veiligheid en het dagdagelijks leven van vele Salvadoranen als gevolg, in het bijzonder dan voor degene die voorheen leefden in een wijk onder controle van een bende. Zo blijkt uit de beschikbare informatie onder meer dat er opnieuw bewegingsvrijheid is, het aantal moorden verminderde en dat afpersing in het algemeen daalt. Waar er nog sprake is van geweld, is dit nog steeds doelgericht en individueel van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een (vermeende) band met de bendes, waaronder weliswaar ook vele onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er actueel in El Salvador een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch dat er sprake is van willekeurig geweld. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3 tot 48/9 van de Vreemdelingenwet en van "het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en (...) van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt".

Verzoekster citeert enkele van de door haar geschonden geachte bepalingen en geeft een theoretische toelichting aangaande het zorgvuldigheidsbeginsel. Vervolgens zet zij haar asielmotieven uiteen en wijst zij op de documenten die zij ter staving van haar verzoek heeft neergelegd. Zij vat de motieven van de bestreden beslissing samen, en benadrukt dat het CGVS geen vraagtekens plaatst bij haar identiteit en nationaliteit, haar verwantschap met haar schoonbroer C., diens profiel als persoon met alcohol- en drugsproblemen en diens gedrag ten aanzien van familieleden, noch bij de authenticiteit van de neergelegde documenten.

Vervolgens betwist verzoekster de beoordeling van de commissaris-generaal en duidt zij op de redenen waarom zij een vrees voor vervolging heeft. Zij stelt dat het feit dat zij C. heeft tegengesproken en vernederd

in een context waarin hij door bendeleden zou worden gesteund, niet los kan worden gezien van de algemene maatschappelijke positie van vrouwen in El Salvador en van de invloed die bendes nog steeds uitoefenen. Zij verwijst daartoe naar algemene landeninformatie over het geweld tegen vrouwen in El Salvador, de werking van justitie, corruptie, de gevolgen van de noodtoestand en de blijvende aanwezigheid van bendes zoals MS13. Volgens verzoekster bevestigt deze informatie de geloofwaardigheid van haar relaas en toont zij aan dat haar veiligheid als vrouw in El Salvador niet is gegarandeerd. Zij voert verder aan dat haar problemen ten onrechte als louter gemeenrechtelijk werden gekwalificeerd. Zij verwijst daarbij onder meer naar het Verdrag van Istanbul en betoogt dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening heeft gehouden met het genderspect van haar verzoek. Volgens haar werd zij vervolgd omwille van haar (toegedichte) politieke opinie door geen respect te tonen aan iemand die dicht bij de bende staat, en als lid van een bepaalde sociale groep, namelijk als vrouw die slachtoffer is van geweld vanwege haar schoonbroer tijdens de noodtoestand in El Salvador.

Verzoekster betoogt dat uit de door haar aangehaalde algemene landeninformatie blijkt dat de Salvadoraanse autoriteiten geen effectieve bescherming bieden, te meer nu de maatregelen in het kader van de bestrijding van bendegeweld volgens haar ten koste gaan van de rechtsbescherming van slachtoffers. Zij stelt dat ook in haar concrete geval geen daadwerkelijke bescherming voorhanden was. Hoewel C. een contactverbod en een alcoholverbod opgelegd kreeg, meent verzoekster dat deze maatregelen louter formeel waren en geen rekening hielden met zijn profiel als persoon met een langdurige alcohol- en drugsverslaving. Verder voert verzoekster aan dat C., ondanks de klachten van zijn omgeving, geen werkelijke gevolgen heeft ondervonden van zijn daden en dat dit wijst op straffeloosheid binnen het Salvadoraanse rechtssysteem. Het feit dat zij en haar familieleden hun klachten introkken, kan volgens verzoekster niet worden aangewend als bewijs van effectieve bescherming, nu zij dit deden uit angst voor represailles en omdat het voor hen veiliger leek de zaak te laten rusten dan op justitie te rekenen. Tot slot stelt zij dat haar door de autoriteiten werd meegedeeld dat het geen zin had klacht neer te leggen omdat er geen bewijzen waren.

Verzoekster betoogt verder dat de commissaris-generaal ten onrechte tilt aan het feit dat de problemen met haar schoonbroer zich over een lange periode uitstrekken. Zij stelt dat zij haar leven niet zonder meer heeft voortgezet, maar voorzorgsmaatregelen nam, waaronder het installeren van drie veiligheidscamera's. Volgens verzoekster verliet zij de woning enkel wanneer zij via deze camera's kon nagaan dat C. niet aanwezig was, zodat niet kan worden gesteld dat zij hem als overbuur en familielid regelmatig zag. Zij voert tevens aan dat een verhuis werd overwogen, maar financieel niet haalbaar was en bovendien slechts een tijdelijke oplossing zou hebben geboden. Dat er na 15 mei 2024 geen nieuwe incidenten plaatsvonden, verklaart zij door het feit dat zij C. steeds kon vermijden, wat volgens haar op lange termijn echter geen duurzame oplossing vormt. Dat zij pas vier maanden na het incident van 15 mei 2024 vertrok, wijst zij aan haar financiële situatie. Zij benadrukt voorts dat haar profiel verschilt van dat van de overige familieleden die nog in El Salvador verblijven, aangezien zij een vrouw is, C. heeft vernederd door hem te slaan en bovendien slechts aange trouwde familie is. Volgens haar verklaart dit waarom zij, anders dan de andere familieleden, een persoonlijk en verhoogd risico loopt.

Ten slotte voert verzoekster aan dat de commissaris-generaal ten onrechte besluit dat er geen actuele vrees voor MS13 blijkt. Zij stelt dat het feit dat C. uiteindelijk geen lid zou zijn geworden van MS13 en dat zij het oudere bendelid nadien niet meer zag, niets afdoet aan de dreiging die van de bende uitgaat. Volgens verzoekster proberen bendeleden onder de radar te blijven en is hun afwezigheid slechts tijdelijk. Zij benadrukt dat C., ook zonder formeel bendelid te zijn, wel degelijk de hulp van een bendelid heeft kunnen inroepen, zodat lidmaatschap volgens haar geen noodzakelijke voorwaarde is voor tussenkomst van de bende. Verzoekster stelt MS13 nog steeds te vrezen, mede omdat zij van C.'s ex-vrouw zou hebben vernomen dat hij met behulp van MS13 problemen heeft veroorzaakt voor haar familie.

Verzoekster besluit dat haar verklaringen geloofwaardig zijn, dat artikel 48/7 (oud) van de Vreemdelingenwet toepassing vindt gelet op de reeds ondergane bedreigingen en dat zij in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.

2.2. In ondergeschikte orde is verzoekster van oordeel dat haar de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend. Zij verwijst in dit verband vooreerst naar de door haar eerder aangehaalde elementen in het kader van de vluchtelingenstatus, op basis waarvan zij meent een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), oud van de Vreemdelingenwet te lopen. Zij verwijst verder naar landeninformatie aangekaart met een toelichting van de erbarmelijke veiligheidssituatie door bendegeweld en de noodtoestand in El Salvador en voert aan dat een terugkeer naar El Salvador een schending zou vormen van artikel 48/4, § 2, c), oud, van de Vreemdelingenwet.

2.3. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoekster om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.4. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog, benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie (weblink) geen nieuwe stukken toe.

3. Aanvullende nota

3.1. Op 23 december 2025 maakt de verwerende partij, overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarbij zij de COI Focus “*Salvador. Situation des personnes rapatriées*” van 26 maart 2025 voegt, alsook, via een consulteerbare weblink, verwijst naar volgende informatiebronnen:

- COI Focus “*El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire*”, 13 juli 2021;
- COI Focus “*Salvador. Situation Sécuritaire*”, 4 juli 2022;
- COI Focus “*Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence*”, 5 augustus 2025;
- UNHCR, “*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador*”, maart 2016.

3.2. Ter terechtzitting legt verzoekster, overeenkomstig dezelfde wetsbepaling, een aanvullende nota neer waarbij zij vijf foto's voegt teneinde aan te tonen dat C. “*de maatregel van verwijdering*” niet naleeft en zich herhaaldelijk ophoudt in de onmiddellijke nabijheid van de woning van verzoekster, waar haar minderjarige kinderen nog steeds verblijven.

4. Voorafgaand

4.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365; RvS 27 mei 2015, nr. 231.354).

4.2. De Raad wijst erop dat de Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van richtlijn 2013/32/EU (hierna: de Verordening (EU) 2024/1348) met ingang van 12 juni 2026 van toepassing is. Artikel 79, lid 3, van deze Verordening verduidelijkt evenwel dat zij van toepassing is op procedures voor het verlenen van internationale bescherming met betrekking tot verzoeken die vanaf 12 juni 2026 worden ingediend. Verzoeken om internationale bescherming die vóór die datum zijn ingediend, blijven onderworpen aan richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn). Aangezien verzoekster haar verzoek om internationale bescherming op 20 september 2024 heeft ingediend, wordt de onderhavige procedure derhalve beheerst door de Procedurerichtlijn en door de ter omzetting daarvan vastgestelde nationale bepalingen.

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad moet zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoetkomt aan de verplichting om een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie te voorzien, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van, indien van toepassing, een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming, zoals voorzien in artikel 46 van de voormalige richtlijn 2013/32/EU.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Hierbij moet, onder meer, rekening worden gehouden met (a) alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, (b) de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld en (c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

4.3. Met ingang van 12 juni 2026 is Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: Verordening (EU) 2024/1347) rechtstreeks van toepassing.

De bestreden beslissing werd genomen vóór 12 juni 2026 en is geschraagd op de oude artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze wetsartikelen, die de criteria voor de beoordeling van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bevatten, werden bij artikel 20 en 21 van de wet van 16 juni 2026 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ter uitvoering van het Migratie- en asielpact van de Europese Unie (BS 19 juni 2026) opgeheven. De inhoud van deze artikelen wordt voortaan geregeld door de definities in artikel 3, 1) tot en met 6) van Verordening (EU) 2024/1347 en de hoofdstukken II (beoordeling van verzoeken om internationale bescherming), III (voorwaarden voor het verkrijgen van de vluchtelingenstatus) en artikel 13 (verlening van de vluchtelingenstatus) van Verordening (EU) 2024/1347 wat betreft de vluchtelingenstatus en de hoofdstukken II (beoordeling van verzoeken om internationale bescherming), V (voorwaarden om in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming) en artikel 18 (verlening van de subsidiaire beschermingsstatus) van Verordening (EU) 2024/1347 wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus (*Parl.St.* Kamer 2025-26, DOC 56 1401/001, 33). Verordening (EU) 2024/1347 bevat geen overgangsbepalingen op grond waarvan vóór 12 juni 2026 ingediende verzoeken onderworpen blijven aan de voordien geldende materiële voorwaarden voor internationale bescherming. Zij is bijgevolg vanaf 12 juni 2026 eveneens van toepassing op verzoeken om internationale bescherming die vóór die datum werden ingediend, maar waarover nog geen definitieve beslissing is genomen. De omstandigheid dat het voorliggend verzoek vóór 12 juni 2026 werd ingediend en dat de bestreden beslissing vóór die datum werd genomen, doet hieraan geen afbreuk. De Raad dient bij de beoordeling van het voorliggend beroep dan ook na te gaan of verzoeker voldoet aan de in Verordening (EU) 2024/1347 vastgestelde voorwaarden voor het verlenen van internationale bescherming.

De Raad wijst erop dat, gelet op artikel 3, punt 5) van de Verordening 2024/1347/EU, de materiële voorwaarden om de vluchtelingenstatus toe te kennen, dezelfde zijn gebleven als voorzien in oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en inhoudelijk aldus niet gewijzigd zijn. Ook is artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 inhoudelijk hetzelfde aan artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn waarvan oud artikel 48/4, § 2 de omzetting naar Belgisch recht vormde.

5. Over de gegrondheid van het beroep

5.1. Beoordeling van de vluchtelingenstatus

5.1.1. Verzoekster verklaart dat zij haar land van herkomst heeft verlaten omwille van problemen met haar schoonbroer C., de broer van haar echtgenoot. Zij stelt dat C. sinds zijn jeugd kampt met een drugs- en alcoholverslaving en haar gezin en schoonfamilie jarenlang lastigviel. Eind februari 2022 zou C., die volgens verzoekster op dat moment probeerde toe te treden tot MS13, haar hond hebben geslagen, waarna verzoekster hem confronteerde en in het gezicht sloeg. Nadien zou zij telefonisch en vervolgens persoonlijk zijn aangesproken door personen die zich als benadeelden identificeerden en eisten dat zij zich bij C. zou verontschuldigen. Verzoekster verklaart dat C. haar nadien bleef bedreigen en dat hij haar op 15 mei 2024 sloeg toen zij tussenkwam bij een incident met haar minderjarige schoonbroer L.. Sindsdien zou C. verzoekster en haar echtgenoot met de dood bedreigen. Zij vreest bij terugkeer naar El Salvador door C. te worden vermoord (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, notities persoonlijk onderhoud d.d. 13 maart 2025 (hierna: NPO), p. 12-14).

5.1.2. Na grondige lezing van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met de opmerkingen ter terechtzitting is de Raad in navolging van de commissaris-generaal van oordeel dat er in hoofde van verzoekster geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

In de bestreden beslissing wordt daartoe op goede gronden geoordeeld dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij in aanmerking komt voor internationale bescherming. Dienaangaande wordt vooreerst

vastgesteld dat (i) verzoekster haar verzoek baseert op problemen met haar verslaafde schoonbroer, doch dat er geen indicaties zijn dat verzoekster bij terugkeer naar El Salvador een werkelijk gevaar loopt, aangezien (a) de problemen sinds februari 2022 over een lange periode gespreid zijn en verzoekster haar leven gedurende die periode gewoon verderzette, onder meer door in februari 2024 nog naar Portugal te reizen en nadien naar El Salvador terug te keren; (b) de bedreigingen lange tijd louter verbaal bleven en C. pas meer dan twee jaar later, op 15 mei 2024, fysiek geweld tegen haar gebruikte; (c) er na het incident van 15 mei 2024 niets meer gebeurde en verzoekster nog vier maanden in El Salvador verbleef zonder verdere problemen; en (d) zij sinds haar verblijf in België niets meer van haar schoonbroer heeft gehoord. Daarnaast wordt (ii) vastgesteld dat verzoeksters gedrag niet strookt met het bestaan van een acute vrees, nu zij reeds op 15 mei 2024 zou hebben beslist het land te verlaten, maar pas vier maanden later effectief vertrok, terwijl ook haar zus J., die eveneens door C. zou zijn bedreigd en een verblijfsstatuut in België heeft, haar vakantie in El Salvador verderzette tot september 2024. Voorts wordt (iii) overwogen dat andere familieleden, waaronder verzoeksters echtgenoot, kinderen, schoonouders en schoonbroer L., nog steeds in El Salvador verblijven en er ondanks eerdere problemen met C. in hetzelfde huis of in dezelfde omgeving blijven wonen, zonder dat blijkt dat zij sinds verzoeksters vertrek ernstige problemen hebben gekend. Verder wordt (iv) geoordeeld dat verzoekster niet aantoonde dat zij geen nationale bescherming kan verkrijgen, nu uit haar verklaringen en de stukken blijkt dat zij en haar familieleden meermaals klacht konden indienen, dat er zittingen werden georganiseerd, dat beschermingsmaatregelen, waaronder een contactverbod, werden opgelegd, maar dat verzoekster en haar echtgenoot hun klacht nadien zelf hebben ingetrokken. Bovendien blijkt dat de zaak nog steeds door de politie wordt opgevolgd, nu C. in februari 2025 opnieuw werd aangehouden. Ten slotte wordt (v) vastgesteld dat uit verzoeksters verklaringen niet blijkt dat zij thans nog een vrees heeft voor MS13, nu C. er uiteindelijk niet in slaagde zich bij deze bende aan te sluiten, verzoekster de oudere man die zich als bendelid identificeerde nadien nooit meer zag, zij niets meer van MS13 hoorde en de bendeleden uit haar wijk volgens haar verklaringen werden meegenomen door de politie. Verder wordt in de bestreden beslissing geoordeeld dat (vi) de door verzoekster neergelegde documenten niets wijzigen aan de appreciatie van haar verzoek om internationale bescherming, nu (a) haar internationaal paspoort, Salvadoraanse identiteitskaart, geboorteakte, de geboorteaktes van haar echtgenoot en kinderen en haar huwelijksdocumenten enkel betrekking hebben op haar identiteit, herkomst en gezinssamenstelling, elementen die niet worden betwist; (b) de vliegtuigtickets enkel haar reisweg naar België aantonen en geen verband houden met de aangevoerde vervolgingsfeiten; (c) de gerechtelijke stukken, met name het bewijs van aanwezigheid in de rechtbank op 2 september 2024, de uitspraak van 3 september 2024, de bemiddelingsakte tussen C. en haar echtgenoot van 19 januari 2023, het schorsingsbesluit van 25 oktober 2024 en het bewijs van aanvraag van rechterlijke stukken van 7 februari 2025, weliswaar bepaalde procedures en incidenten met C. staven, doch niet aantonen dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming; (d) het inschrijvingsbewijs van C. in een rehabilitatiecentrum van 30 oktober 2024 hoogstens diens profiel en problematiek bevestigt, doch geen persoonlijke en actuele vrees voor vervolging in hoofde van verzoekster aantoonde; (e) de USB-stick met videofragmenten van C. evenmin uitsluitend geeft over een actuele en persoonlijke bedreiging ten aanzien van verzoekster, noch aantoonde dat zij bij terugkeer naar El Salvador persoonlijk zou worden geviséerd; en (f) de door verzoekster aangebrachte correcties in de vragenlijst CGVS en in de notities van het persoonlijk onderhoud inhoudelijk niets wijzigen aan de beoordeling van haar verzoek.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel, in gebreke blijft.

5.1.3. Waar in het verzoekschrift algemene informatie wordt aangehaald inzake geweld tegen vrouwen in El Salvador, stelt de Raad vast dat uit de door beide partijen aangebrachte landeninformatie blijkt dat in de heersende Salvadoraanse context discriminatie en geweld tegen meisjes en vrouwen vaak voorkomen. Er is een hoge graad van femicide. Daarbij wordt huiselijk geweld beschouwd als de belangrijkste vorm van geweld tegen vrouwen en meisjes in El Salvador, op de voet gevolgd door geweld van bendeleden. Het UNHCR meldt dat seksueel en gendergerelateerd geweld tegen vrouwen en meisjes wijdverspreid is in de gebieden waar de bendes actief zijn, evenals de rekrutering van meisjes om taken uit te voeren voor de bendes. Er zijn gevallen gemeld van huiselijk geweld door bendeleden tegen de vrouwen en andere vrouwelijke leden van hun eigen huishouden. In de UNHCR-richtlijnen van maart 2016 worden vrouwen en meisjes in specifieke omstandigheden aangemerkt als personen met een potentieel risicoprofiel. Dit maakt dat beschermingsverzoeken van vrouwen en meisjes met verhoogde aandacht moeten worden onderzocht, in het bijzonder wanneer zij afkomstig zijn uit gebieden waar bendes opereren of uit sociale milieus waar huiselijk geweld gebruikelijk is. Het risico op vervolging dan wel ernstige schade blijft evenwel afhankelijk van de individuele omstandigheden van de betrokken vrouw of het betrokken meisje (UNHCR *“Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from El Salvador”* van maart 2016, p. 36-38).

Uit de door verzoekster neergelegde COI Focus van december 2023 blijkt dat het Anti-Foltercomité in zijn rapport van december 2022 stelt bezorgd te zijn over de hoge graad van huiselijk geweld en seksueel geweld

in El Salvador en over de gevallen van verdwijning van vrouwen en femicide en de seksuele uitbuiting van vrouwen door bendeleden (COI Focus, 21 december 2023, p. 20-21). Volgens Carnegie Endowment for International Peace vrezen vrouwen en meisjes na het invoeren van de noodtoestand eerder geweld vanwege de overheid, terwijl zij voordien vooral geweld door bendeleden vreesden. Wel wordt er melding gemaakt van misbruik en intimidatie door politieagenten en militairen. Dit zou echter betrekking hebben op vrouwen en meisjes die familieleden zijn van gedetineerden of zelf gedetineerden zijn. Verzoekster behoort niet tot de voormelde groep van vrouwen. Waar verzoekster onder verwijzing naar een rapport van Amnesty International stelt dat geweld ten aanzien van vrouwenrechtenactivisten veelvuldig voorkomt, merkt de Raad op dat deze informatie betrekking heeft op een profiel dat niet met het hare overeenstemt. Verzoekster heeft immers nooit, op enigerlei wijze, impliciet dan wel expliciet, aangehaald dat zij vrouwenrechtenactiviste is. De Raad stelt voorts vast dat uit de door verwerende partij bijgebrachte COI Focus "*Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence*" van 5 augustus 2025 blijkt dat betrouwbare gegevens over gendergerelateerd geweld in El Salvador moeilijk toegankelijk zijn. Volgens officiële bronnen steeg het aantal klachten wegens gendergerelateerd geweld — waaronder feminicide, seksueel, fysiek, psychologisch en financieel geweld — tussen juni 2023 en mei 2024 met 15 % in vergelijking met het voorgaande jaar. Verder vermeldt de COI Focus dat een studie van Cristosal van juli 2024 vrouwen en LGBT-personen aanduidt als categorieën die in het bijzonder worden getroffen door de noodtoestand. Er wordt melding gemaakt van seksuele intimidatie en afpersing van vrouwen door leden van de ordediensten, alsook van bedreigingen en aanvallen tegen vrouwelijke journalisten en mensenrechtenactivisten, zowel in de publieke ruimte als online. Het Observatorium voor geweld tegen vrouwen stelde bovendien dat van 40 gevallen van seksueel geweld in 2024 er vijf werden gepleegd door staatsagenten.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt aldus dat gendergerelateerd geweld in El Salvador nog steeds voorkomt. Er blijkt evenwel niet dat er heden in El Salvador sprake is van groepsvervolgung van vrouwen en jonge meisjes en dat een individuele beoordeling van beschermingsverzoeken door vrouwen en meisjes uit El Salvador niet langer noodzakelijk zou zijn. Het loutere gegeven dat een verzoekster om internationale bescherming onder een bepaald profiel valt, volstaat op zich niet om een nood aan internationale bescherming vast te stellen. De beoordeling van het risico is immers afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak. Het is aan verzoekster om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat zij omwille van een bepaald profiel dreigt te worden vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador. Bij de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat zij zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar haar land van herkomst, moeten deze individuele en concrete omstandigheden worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador. Aangezien de beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade afhankelijk is van de individuele omstandigheden van de verzoekster om internationale bescherming, mag van verzoekster worden verwacht dat zij concrete, op haar persoon betrokken elementen of feiten aanreikt waaruit blijkt dat zij persoonlijk een risico loopt en dat zij geen toegang heeft tot doeltreffende nationale bescherming.

5.1.4. In dit verband benadrukt de Raad dat vooraleer internationale bescherming kan worden ingeroepen, eerst alle nationale middelen op redelijke wijze moeten zijn uitgeput. Dit vloeit voort uit artikel 3, punt 5) en 6) van Verordening (EU) 2024/1347, dat vereist dat de betrokken verzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wil stellen. De Raad wijst tevens op artikel 6, onder c) van Verordening (EU) 2024/1347 dat bepaalt dat actoren van vervolging of ernstige schade niet-overheidsactoren kunnen zijn "*indien kan worden aangetoond dat de actoren bedoeld in artikel 7, lid 1, geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.*" Overeenkomstig artikel 7, lid 2, van deze Verordening moet de bescherming door de overheid doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn. De bescherming wordt aanwezig geacht wanneer de actoren als bedoeld in artikel 7, lid 1, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer een verzoeker toegang tot dergelijke bescherming heeft. De bewoordingen in de Verordening (EU) 2024/1347 impliceren een vermoeden van nationale bescherming dat evenwel weerlegbaar is. De bewijslast hier ligt bij de verzoeker om internationale bescherming.

Uit haar verklaringen en de door haar voorgelegde stukken, zoals toegelicht tijdens haar persoonlijk onderhoud, blijkt dat verzoekster wel degelijk toegang had tot effectieve overheidsbescherming en dat zij een doeltreffend beroep kon doen op de Salvadoraanse politie en gerechtelijke instanties met betrekking tot haar problemen met haar schoonbroer C.. Zo verklaarde verzoekster dat de problemen met C. reeds in 2022 waren begonnen en dat haar echtgenoot, hoewel hij aanvankelijk geen stappen wilde ondernemen omdat het om zijn broer ging, uiteindelijk toch klacht indiende. Dit leidde tot een eerste bemiddelingsprocedure die werd afgesloten met een verzoeningsakte van 19 januari 2023 (NPO, p. 10-11). Daarnaast blijkt uit haar verklaringen dat haar echtgenoot en haar schoonbroer L. later opnieuw klacht indienden tegen C. en dat ook deze procedure uitmondde in een verzoening die volgens verzoekster in december 2023 werd afgerond (NPO, p. 17). Naar aanleiding van het incident van 15 mei 2024 dienden verzoekster, haar echtgenoot en haar zus opnieuw een klacht in tegen C.. Tijdens de eerste zitting werd een contactverbod opgelegd, waarbij haar schoonbroer niet in hun buurt mocht komen, hen niet mocht aanspreken en niet op minder dan drie meter afstand van hen mocht staan (NPO, p. 13 en p. 19). Tevens kreeg hij van de rechter het bevel geen

alcohol of drugs meer te gebruiken en zich niet in dronken toestand te bevinden op de plaats waar verzoekster woonde (NPO, p. 19). Aldus blijkt uit verzoeksters verklaringen dat de Salvadoraanse autoriteiten haar klacht niet naast zich neerlegden, maar integendeel concrete stappen ondernamen, een gerechtelijke procedure opstartten en beschermingsmaatregelen oplegden naar aanleiding van de door haar aangeklaagde feiten. Dat verzoekster meent dat deze maatregelen onvoldoende doeltreffend waren omdat haar schoonbroer zich er niet aan hield, volstaat niet om te besluiten dat zij geen toegang had tot doeltreffende bescherming of dat de Salvadoraanse autoriteiten geen bescherming konden of wilden bieden. Verzoekster verklaarde bovendien dat deze procedure vervolgens werd uitgebreid naar een tweede onderzoeksfase en dat een tweede zitting werd voorzien op 2 september 2024 (NPO, p. 10 en p. 19). Verzoekster en haar familie beslisten evenwel om hun klacht in te trekken. Dat zij handelden uit vrees voor represailles, zoals verzoekster thans voorhoudt, betreft een *post factum* bewering die geen steun vindt in haar verklaringen zoals afgelegd op de zetel van het CGVS. Verzoekster verklaarde immers dat zij, haar echtgenoot en haar zus daartoe besloten omdat zij weinig vertrouwen hadden in een gunstige afloop, omdat haar reis naar België reeds was geregeld en omdat zij had vastgesteld dat zij het land niet kon verlaten zolang de klacht actief bleef. Daarnaast wilde zij haar echtgenoot niet als enige met een actieve klacht achterlaten (NPO, p. 18-19). Wanneer verzoekster en haar familieleden er zelf voor kiezen hun klachten in te trekken en een lopende gerechtelijke procedure stop te zetten, kan zij bezwaarlijk ernstig voorhouden dat de autoriteiten in haar land van herkomst niet bij machte of onwillig zouden zijn om met betrekking tot haar problemen op te treden en bescherming te bieden in de zin van artikel 7 van Verordening (EU) 2024/1347.

Waar verzoekster betoogt dat de opgelegde maatregelen louter formeel waren en door C. ongestraft konden worden genegeerd, kan zij niet worden gevolgd. De omstandigheid dat een persoon aan wie beschermingsmaatregelen werden opgelegd deze (mogelijk) niet naleeft, volstaat op zich niet om te besluiten dat sprake is van straffeloosheid of dat geen doeltreffende bescherming voorhanden is. Indien de opgelegde maatregelen niet worden nageleefd, komt het in beginsel aan de betrokkene toe om de bevoegde instanties hiervan in kennis te stellen, zodat verdere maatregelen kunnen worden genomen. Daarenboven blijkt uit verzoeksters verklaringen dat de nationale autoriteiten ook nadien tegen C. zijn blijven optreden. Zo verklaarde zij dat haar schoonbroer op het ogenblik van de zitting van 2 september 2024 opnieuw was aangehouden omdat hij zich had moeten aanbieden en bleek dat hij alcohol en drugs had gebruikt, hoewel hem was opgelegd dit niet te doen (NPO, p. 19). Daarnaast verklaarde verzoekster dat C. naar aanleiding van nieuwe feiten ten aanzien van zijn ouders op 14 februari 2025 opnieuw door de politie werd meegenomen (NPO, p. 20). Dat C. vervolgens opnieuw werd vrijgelaten, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat de Salvadoraanse autoriteiten de situatie verder opvolgden en optraden wanneer hij de opgelegde voorwaarden schond of nieuwe feiten pleegde.

Uit wat voorafgaat kan niet worden besloten dat verzoekster aan haar lot werd overgelaten zoals voorgehouden in voorliggend verzoekschrift en dat de autoriteiten niet het nodige zouden hebben gedaan. Alles wijst er daarentegen op dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten hun plicht hebben gedaan. In dit verband moet worden herhaald dat de bescherming door de overheid doeltreffend moet zijn; dit betekent evenwel niet dat ze absoluut moet zijn of dat de overheid bescherming moet bieden tegen elk feit gepleegd door derden. Het volstaat dat redelijke maatregelen zijn genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

De door verzoekster aangehaalde landeninformatie over geweld tegen vrouwen, de werking van justitie, corruptie en de gevolgen van de noodtoestand, is algemeen van aard en doet geen afbreuk aan wat voorafgaand wordt vastgesteld met betrekking tot haar individuele omstandigheden. Dat er voor verzoekster redelijke overheidsbescherming voorhanden is in El Salvador en dat zij daar toegang toe heeft, blijkt genoegzaam door de specifieke en concrete omstandigheden van haar geval.

Gelet op het voorgaande maakt verzoekster niet aannemelijk dat de Salvadoraanse autoriteiten haar geen bescherming konden of wilden bieden tegen de door haar aangehaalde problemen met C.. Zij toont evenmin aan dat zij alle redelijke en nuttige beschermingsmogelijkheden in haar land van herkomst heeft uitgeput. Bijgevolg kunnen de door verzoekster aangehaalde feiten, uitgaande van een niet-overheidsactor, niet leiden tot de toekenning van internationale bescherming.

5.1.5. Wat verzoeksters verwijzing naar de bende MS13 betreft, stelt de Raad vast dat de door haar aangehaalde elementen onvoldoende concreet en actueel zijn om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Verzoekster verklaarde dat zij in februari 2022 eerst telefonisch werd aangesproken door een man die zich als bendelid identificeerde en haar opdroeg zich bij C. te verontschuldigen. Drie dagen later zou een oudere man, eveneens volgens verzoekster een bendelid, samen met C. naar haar woning zijn gekomen en haar opnieuw hebben verplicht excuses aan te bieden (NPO, p. 14-15). Uit haar verklaringen blijkt evenwel dat zij deze man nadien nooit meer heeft gezien en dat zij achteraf niets meer van MS13 heeft

gehoord (NPO, p. 15-16). Haar huidige vrees steunt hoofdzakelijk op veronderstellingen, met name dat C. nog steeds banden zou onderhouden met MS13 en dat bendeleden onder de radar zouden opereren. Dergelijke speculaties volstaan evenwel niet om een actuele en gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Dat C. met behulp van MS13 problemen zou hebben veroorzaakt voor de familie van zijn ex-vrouw betreft een blote bewering die niet met enig begin van bewijs wordt gestaafd.

Volledigheidshalve wijst de Raad op de sterk gewijzigde veiligheidssituatie in El Salvador sinds de afkondiging van de noodtoestand op 27 maart 2022. Uit de COI Focus "*Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence*" van 5 augustus 2025 blijkt dat de massale arrestaties van vermeende bendeleden een zware impact hebben gehad op de structuur, de werking en de financieringsbronnen van de bendes. Meerdere bronnen stellen dat bendes werden ontmanteld, ontwricht of geneutraliseerd en dat zij niet langer zichtbaar aanwezig zijn in wijken die vroeger door hen werden gecontroleerd. Tegelijk wordt genuanceerd dat de bendes niet volledig verdwenen zijn en dat er nog cellen, leden en collaborateurs overblijven, waaronder binnen MS13. De COI Focus vermeldt evenwel dat hun vroegere territoriale controle aanzienlijk werd aangetast. Voorts blijkt uit dezelfde landeninformatie dat de veiligheidssituatie voor de meeste Salvadoranen merkbaar is verbeterd. Het gevoel van veiligheid is toegenomen, de bewegingsvrijheid is in vele voormalige bendegebieden hersteld, het aantal moorden is sterk gedaald en de capaciteit van bendes om afpersing te plegen is aanzienlijk verminderd. Niettegenstaande dat deze maatregelen tegen bendes gepaard gingen met een verzwakking van de democratische rechtsstaat, is de veiligheidssituatie onmiskenbaar in positieve zin veranderd en worden bendeleden en hun medeplichtigen over het algemeen vervolgd. Gelet op deze actuele landeninformatie, en in samenhang met het feit dat de beweerdde tussenkomst van een bendelid in verzoeksters zaak dateert van februari 2022 en dat verzoekster dit bendelid nadien niet meer heeft gezien noch nog iets van MS13 heeft gehoord, maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij actueel door MS13 wordt geviséerd. Evenmin brengt zij concrete elementen bij waaruit blijkt dat zij zich, indien zij bij terugkeer alsnog problemen met bendeleden zou ondervinden, niet zou kunnen wenden tot de Salvadoraanse autoriteiten voor bescherming in de zin van artikel 7 van Verordening (EU) 2024/1347.

5.1.6. Verzoekster haalt voorts in het verzoekschrift aan dat zij deel uitmaakt van de sociale groep van terugkeerders uit het buitenland en wijst hieromtrent op algemene informatie.

De Raad stelt vast dat op basis van de door verzoekster geciteerde landeninformatie, met name de COI Focus "*El Salvador: Retour au pays des ressortissants*" van 13 juli 2021, alsook de door de verwerende partij per aanvullende nota bijgebrachte COI Focus "*Salvador. Situation des personnes rapatriées*" van 26 maart 2025, niet kan worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan louter en alleen omwille van zijn terugkeer een risico op vervolging loopt, dan wel een reëel risico loopt om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 15, onder c) van de Verordening (EU) 2024/1347. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoekers om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van hun vertrek, de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar zij hebben verbleven. Zo blijkt duidelijk dat er vooreerst een onderscheid moet worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds bende problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Het geheel van de beschikbare landeninformatie maakt duidelijk dat een vertrek uit El Salvador omwille van benderelateerde problemen een risicoverhogende en -verzwarende factor is bij terugkeer naar dat land. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. Het volstaat bijgevolg niet om te verwijzen naar algemene informatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade als terugkeerder aannemelijk te maken. Dit moet concreet worden aangetoond, alwaar verzoekster in gebreke blijft.

Inzake de vervolgingsgrond 'behoren tot een specifieke sociale groep' (oud artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet als omzetting van artikel 10, lid 1, d) van de voormalige richtlijn 2011/95/EU; huidig artikel 10, lid 1, d) van de verordening 2024/1347/EU) wijst de Raad erop dat er twee voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld om als een specifieke sociale groep te worden beschouwd. Ten eerste, moeten de leden van de groep een "*een aangeboren kenmerk delen of worden geacht te delen, of een gemeenschappelijke achtergrond (hebben) die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof (delen) dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven*", en, ten tweede, moet deze groep in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als "*afwijkend*" wordt beschouwd. De Raad wijst erop dat het Hof van Justitie in het arrest X, Y en Z tegen Minister voor Immigratie en Asiel heeft geoordeeld dat een groep wordt geacht een "*specifieke sociale groep*" te vormen als aan de twee cumulatieve voorwaarden van artikel 10, lid 1, d) van Richtlijn 2004/83/EG is voldaan (HvJ 7 november 2013, gevoegde zaken C- 199/12 tot en met C-201/12, *Minister voor Immigratie en Asiel tegen X, Y en Z*, arrest van 7 november 2013, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova en Ahmedbekov tegen Hongarije*, pt. 89; RvS 5 maart 2021, nr. 14.253 (c)). De Raad stelt evenwel vast dat voor zover verzoekster doet gelden dat zij behoort tot de specifieke sociale groep die wordt omschreven als terugkeerders die in het buitenland hebben verbleven, zij in geen van deze hypothesen voldoet aan de cumulatieve voorwaarden vereist door de rechtspraak van het

Hof van Justitie. Er kan niet worden ingezien hoe verzoekster zou behoren tot een groep met een eigen identiteit die in de directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd, nu zij vóór haar vertrek slechts éénmaal in persoon in aanraking kwam met een man van wie zij beweert dat hij een bendelid was, dit contact dateert van februari 2022, zij sindsdien geen contact meer heeft gehad met deze persoon of met MS13, zij geen andere persoonlijke problemen met bendes aanhaalde, en zij nalaat concreet aan te tonen waarom dergelijk risico in haar geval zou bestaan in geval van terugkeer.

Het feit dat verzoekster een periode in België heeft verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen. De Raad betwist niet dat verzoekster bij terugkeer te maken kan krijgen met afpersing. Afpersing blijkt evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemeen risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld. In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvarend en bijgevolg een bijzonder risico op afpersing kunnen lopen, wijst de Raad erop dat verzoeksters verblijf in België als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zou zijn als persoon die in het buitenland heeft verbleven. De loutere mogelijkheid om in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat zij na een verblijf in het buitenland als welvarend zou kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om in hoofde van verzoekster een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. Verder wijst de Raad erop dat afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst bereikt om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 15, onder c) van Verordening (EU) 2024/1347 van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 9 van voornoemde Verordening.

Ten slotte toont verzoekster niet aan dat de invoering van de noodtoestand in maart 2022 tot een andere beoordeling leidt. Uit de informatie die zij aanbrengt, kan niet blijken dat terugkeerders uit het buitenland daarbij geviséerd worden en disproportioneel meer veroordeeld en gearresteerd worden dan andere Salvadoranen.

Het geheel van haar individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de objectieve landeninformatie, laat niet toe te besluiten dat verzoekster ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland heeft verbleven en moet terugkeren naar haar land van herkomst.

5.1.7. De door verzoekster op het CGVS neergelegde documenten kunnen geen afbreuk doen aan het voorgaande omwille van deze in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen. Het louter benadrukken van de authenticiteit van de neergelegde documenten werpt geen ander licht op deze concrete en omstandige beoordeling waartegen geenszins enig dienstig verweer wordt gevoerd.

Ter terechtzitting legt verzoekster nog een aanvullende nota neer waarbij zij vijf foto's voegt teneinde aan te tonen dat C. zich herhaaldelijk ophoudt in de onmiddellijke nabijheid van de woning van verzoekster, waar haar minderjarige kinderen nog steeds verblijven. De Raad stelt evenwel vast dat deze foto's geen afbreuk doen aan de voorgaande beoordeling. Daargelaten de vraag naar de authenticiteit ervan, geven deze privéfoto's op zich geen uitsluitel over de precieze omstandigheden waarin de afgebeelde feiten zich hebben voorgedaan, noch over de plaats en context waarin zij werden genomen. Uit deze foto's kan evenmin worden afgeleid dat C. verzoekster daadwerkelijk viseert of dat zij bij terugkeer naar El Salvador een nood aan internationale bescherming heeft.

Voor zover verzoekster met deze foto's wenst aan te tonen dat C. het opgelegde contactverbod niet naleeft, wijst de Raad erop dat dit niet aantoonbaar is dat de Salvadoraanse autoriteiten geen bescherming kunnen of willen bieden. Indien C. een gerechtelijke maatregel schendt, komt het aan verzoekster en haar familie toe om de bevoegde autoriteiten hiervan in kennis te stellen, zodat verdere maatregelen kunnen worden genomen. Zoals hoger reeds vastgesteld, blijkt uit verzoeksters verklaringen dat zij en haar familieleden in het verleden toegang hadden tot politieke en gerechtelijke bescherming, dat klachten werden geregistreerd, zittingen werden georganiseerd, beschermingsmaatregelen werden opgelegd en dat de autoriteiten ook nadien nog tegen C. zijn opgetreden. De neergelegde foto's zijn dan ook niet van aard om aan te tonen dat verzoekster geen beroep zou kunnen doen op nationale bescherming in de zin van artikel 7 van Verordening (EU) 2024/1347.

5.18 Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en verzoeksters verklaringen in acht genomen en bekeken in hun onderlinge samenhang, treedt de Raad de verwerende partij bij in haar standpunt dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst heeft verlaten, dan wel er niet naar kan terugkeren, omwille van een gegronde vrees voor vervolging.

5.1.9. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet voldoet aan de voorwaarden om als vluchteling te worden erkend.

5.2. Beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus

5.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 15, onder a) van Verordening (EU) 2024/1347, stelt de Raad vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in EL Salvador.

5.2.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 15, onder b) van Verordening (EU) 2024/1347 beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van haar vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij zich niet tot de Salvadoraanse autoriteiten zou kunnen wenden voor bescherming in de zin van artikel 7 van Verordening (EU) 2024/1347.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geviséerd.

5.2.3. Overeenkomstig artikel 3, punt 6), gelezen in samenhang met artikel 15, onder c), van Verordening (EU) 2024/1347 komt een onderdaan van een derde land of een staatloze die niet als vluchteling kan worden erkend, voor subsidiaire bescherming in aanmerking wanneer er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade, omwille van een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 15, onder c) van de Verordening (EU) 2024/1347 (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, punt 30; HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji*, punt 43).

5.2.4. De commissaris-generaal zet in de aanvullende nota op basis van de meest recente landeninformatie het volgende uiteen over de veiligheidssituatie in El Salvador:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 5 augustus 2025 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_depuis_letat_durgence.pdf of www.cgvs.be/ [https://](https://www.cgvs.be/)), en de “UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat El Salvador een geschiedenis kent van wijdverspreid geweld, gepleegd door zowel de aanwezige bendes als de Salvadoraanse autoriteiten, die weliswaar steeds doelgericht en individueel van aard is geweest, en dit nog steeds is op heden. Zo stelde UNHCR in maart 2016 dat “most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons” en “In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.” (UNHCR Guidelines, p. 44-45).

Na een breuk in de akkoorden tussen de bendes en de regering heeft de Salvadoraanse overheid op 27 maart 2022 de noodtoestand ingesteld. Hoewel de noodtoestand de fundamenteën van de rechtsstaat aantast en de bendes evenmin volledig weggevaagd zijn, heeft deze situatie er evenwel toe geleid dat de bendes op heden niet meer op dezelfde manier bestaan zoals El Salvador ze al decennia lang kende. Hun territoriale aanwezigheid en controle, hun hoofdzakelijke bron van inkomsten – afpersing – en hun interne structuur werden sterk ondermijnd met een positief effect op de veiligheid en het dagdagelijks leven van vele Salvadoranen als gevolg, in het bijzonder dan voor degene die voorheen leefden in een wijk onder controle van een bende. Zo blijkt uit de beschikbare informatie onder meer dat er opnieuw bewegingsvrijheid is, het aantal moorden verminderde en dat afpersing in het algemeen daalt. Waar er nog sprake is van geweld, is dit nog steeds doelgericht en individueel van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een (vermeende) band met de bendes, waaronder weliswaar ook vele onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er actueel in El Salvador een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch dat er sprake is van willekeurig geweld. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter

door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekster brengt geen informatie aan waaruit kan blijken dat de informatie waarop voormelde analyse is gestoeld niet langer actueel of correct zou zijn. De door haar in het verzoekschrift aangehaalde informatie is immers dezelfde of ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund.

Waar verzoekster verwijst naar de noodtoestand, de arbitraire arrestaties die plaatsvinden en de misbruiken en mensenrechtenschendingen waaraan personen tijdens hun arrestatie of detentie worden blootgesteld, volstaat dit op zichzelf niet om te besluiten dat sprake is van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict de zin van artikel 15, onder c) van Verordening (EU) 2024/1347. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt immers niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, punt 28). Het door verzoekers aangehaalde grootschalige repressieve overheidsoptreden is bovendien in wezen doelgericht van aard en kan daarom niet zonder meer worden gelijkgesteld met willekeurig geweld dat burgers ongeacht hun persoonlijke omstandigheden treft (HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji*, punten 34-35). Dat de Salvadoraanse autoriteiten in het kader van de noodtoestand op grote schaal personen hebben gearresteerd en vastgehouden omwille van een (vermeende) band met de bendes, waaronder weliswaar ook vele onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties, en dat het benedegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk. De Raad volgt het standpunt van de commissaris-generaal dat er ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador geen sprake is van willekeurig geweld. Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador is artikel 15, onder c) van Verordening (EU) 2024/1347 niet van toepassing.

5.2.5. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade de zin van artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347.

5.3. Ingevolge bovenstaande vaststellingen besluit de Raad dat verzoekster niet voldoet aan de materiële voorwaarden om als vluchteling te worden erkend. Zij toont evenmin aan dat zij voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

5.4. Waar verzoekster verwijst naar oud artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet (omzetting van artikel 4, lid 4, van de voormalige richtlijn 2011/95/EU; huidig artikel 4, lid 4, van de Verordening (EU) 2024/1347), wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien een verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. Nog los van de vraag of de door verzoekster aangehaalde problemen met haar schoonbroer als voldoende ernstig kunnen worden bevonden om te kunnen worden beschouwd als daden van vervolging of als ernstige schade wijst de Raad erop dat hoger reeds werd vastgesteld dat verzoekster niet aantoont dat de overheid in haar land van herkomst geen redelijke maatregelen treft tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die verzoekster zegt te vrezen. Verzoeker kan zich dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen.

5.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster werden gehoord op het CGVS. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, en heeft zij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

5.6. In zoverre verzoekster in uiterst ondergeschikte orde vraagt de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in oud artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet (waarvan de inhoud thans is overgenomen in artikel 2.60, § 2, van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen). Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een

substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend zesentwintig door:

K. ALLYNS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT	K. ALLYNS
---------------------	-----------